

[Glistrup]

ler på grund af skatte- og finansministrenes forfængelighed. Derfor må vi sige, at når det er valget, så trykker vi, om end ikke med den store glæde og begejstring, på de grønne knapper, når der skal stemmes.

Men så kommer det videre forløb, nemlig de opkrævninger, der efter helt andre principper skal udsendes engang til december 1989, og dér må vi bare sige, at forhåbentlig er vores journaliststand så opvakt og så saglig, at vi har fået dræbt denne renteaftgiftslov totalt inden december 1989. Man må virkelig håbe, at sagligheden kan vinde frem på det område, som den vandt sine store sejre i sommeren 1988 med den Henrik Cavling-pris-fortjenende tildeling, som danske journalister måske for første gang i hele Henrik Cavling-prisens tilværelse indlagde sig med det, som de gjorde opmærksom på i løbet af sommeren 1988. Lad os håbe, at vi får en sommer 1989 lige så god som den, vi havde i 1988, så vi om et år står og ophæver loven med den virkning, den har fremover.

Men under alle omstændigheder er det nu en halv million danskere, der bliver solgt for ikke noget som helst andet fornuftigt end ministerens forfængelighed, ambitioner og skattekravsvønsker, uden noget som helst samfundsøkonomisk, betalingsbalancefornuftigt, menneskefornuftigt eller nogen som helst anden grund ud over den, at de, der flytter papir fra den ene bunke til den anden, bliver lidt mere beskæftiget i mange år fremover. Og så kan vi jo håbe på, at Folketinget bliver hasteindkaldt til 2. juledag for at udsætte betalingsfristen den 22. januar til lige efter påske, sådan at vi kan udsætte betalingsfristen til påske til lige efter pinse, osv. Vi har jo det gode præjudikat for, hvordan denne sag skal »handles«, og jeg ønsker det lovforslag, som Fremskridtspartiet nu er med til at søsætte, den værst mulige skæbne i fremtiden. Jeg håber, at det, vi stemmer ja til, aldrig nogen sinde bliver en realitet, og at det skib, der nu bliver søsat, totalforliser – jo før, jo bedre.

Pia Gjellerup (S):

Jeg skal ikke føje meget til de bemærkninger, jeg gjorde på Socialdemokratiets vegne under førstebehandlingen af dette forslag. Jeg skal blot understrege et par ting, som efterhånden burde stå klart for alle, nemlig at Folketingets sammensætning har gjort, at en holdbar løs-

ning for 1988 og for fremtiden kun kunne gennemføres samtidig med, som jeg har betegnet det, en i virkeligheden ulogisk opretholdelse af afgiften for 1987. Her er det dog lykkedes at få halvdelen af antallet af opkrævninger ud af systemet, og de problemer, der resterer for 1987, vil blive løst, lover skatteministeren, på en, som han udtrykker det, smidig måde.

Vi lægger meget vægt på dette udsagn og på, at ministeren påtager sig det fulde administrative ansvar for problemernes løsning.

Aggaard (KF):

Jeg vil gerne lige sige til hr. Glistrups bemærkninger om saglighed, at vi i Det Konservative Folkeparti i høj grad opfatter de råd, som vi har fået fra organisationerne, bank- og sparekasseforeningerne, i denne sag, som saglige. Vi føler også, som det allerede er blevet understreget tidligere i dag, at der i denne sal i usædvanlig høj grad er blevet lyttet til de råd af praktisk karakter, som bl.a. Bankforeningen og Sparekasseforeningen har givet.

Vi ser lovforslaget, som det nu foreligger, som en klar forbedring af septemberforligets, som dannede grundlag for L 47, en forbedring, der, som det allerede nu er understreget flere gange, giver valgmulighed, og som efter vor bedste opfattelse betyder store besparelser i gebyrer og renteudgifter for de mange tusinde private kassekreditter og kontohavere, og hvor der yderligere er det perspektiv, at disse kassekreditter nu måske bliver afviklet hurtigere og dermed reelt øger opsparringen.

Om netop opsparringen vil jeg gerne understrege, at det for os i Det Konservative Folkeparti har været afgørende at fastholde lovens opsparingsfremmende sigte, og det er efter vor opfattelse til fulde lykkedes.

Jens Thoft (SF):

Sådan som renteaftgiftsloven ser ud nu, er det noget rod.

Ministeren har – og jeg må af hensyn til formanden understrege, at det skete i form af et bilag til udvalget – måttet vedgå, at af de 365.000 opkrævninger, der udsendes, er 115.000 ikke udsendt tidligere og 100.000 fejlbehæftede. Ministeren har måttet vedgå, at de tilmeldelser, som sker med renteaftgiften, åbner for et stort forbrugsfinansieret lån hos en lang række mennesker, typisk de mennesker, der